

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.LIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

explicabili plausu laticæ præferens signa, cæ-
lites obvius salutare visus inter oscula dulcis-
sima Crucifixi, quem manu gestabat extre-
mum exhalavit spiritum 18. Decembris.

Eodem 1653. uti Italia & Gallia flore pri-
mæ væ sanctitatis exsplenduit alia quoq; Reg-
na Redivivum Spiritum in se magni Patriar-
chæ experta sunt, & revera Asia quoque atque
Africa ignes è lopitis quali cineribus novos
prodidère, Gallia tamen & Italia, quin & Hi-
spania, uti jam vidimus insigniter gloriosè &
abique invidia certavere.

Nec minus quàm Italia atque Gallia, Ger-
mania quoque Redivivi in se Benedicti exem-
plaria quàm plurima orbi Christiano redhi-
buit, Helvetia in primis, quæ ut militaris glo-
riæ celeberrima fama jam ante Christi ineu-
sabula præ alijs Nationibus ad hanc etiam us-
que diem orbi univèrsò innotuit, ita non mi-
nus triumphalibus sacræ militiæ armis ex-
splenduit, tantòsque Heroes cælo ipsi specta-
biles protulit, ut quàm latè firmamentū Hel-
vetiam contegit, haud pauciores; nec minus
lucidiores syderibus illis cœlestibus inferue-
rit. Certè S. Galli Archisterium, uti jam ante
annos octingentos vetustissimo Scriptore te-
ste concinere potuit:

*Continet hoc sanctum Sanctorum millia tem-
plum, & hoc quidem non externorum, Ro-
mæ, seu aliunde allatorum, sed domestico-
rum, ita continuare frequentiam illam & bea-
titudinem usque hodiè nunquam desit, memo-
rabilis ad omnem æternitatem tam sanctæ con-
tinuationis exemplo; uti & Einsidense Matris
Admirabilis peculiare Domicilium, quæ uti
primitus ibidem suæ habitationis fundamen-
ta jaciens, congemnavit semper illud Eccle-
siæ decantatissimum: in plenitudine Sanctorum
detentio mea, sic detinetur & hodiè totaque ex
Europa peregrinos convocat salutis remedia
apud Marianos suos domesticos quæsituros &
inventuros, ut revera quod Italiæ Cassinum
est, Gallijs Cluniacum, hoc Germaniæ sit S.
Galli Asceterium: quodque Italiæ Lauretum,
Hispaniæ Mons-Serratus, hoc Teutoniæ reve-
ra sit Einsidense Monasterium. Ut nihil de
alijs dicam felicissimæ ejusdem Congregatio-
nis Monasterijs; Fabariensi, cujus gloriam To-
mo secundo & tertio Germaniæ nostræ de-
scriptimus, quodque hodiè ceu Redivivum
Phœnicis instar è suis consurgens cineribus,
duplicis beneficio Bonifacij in conatus pri-
mæ vi insurgit fervoris; Disertinense autem,
ut frequentia auctum, sic & virtutū splendore,
ut non deserti tam nomen præferat, quàm
horti, Paradyfi fontibus irrigui, audire merea-
tur: gloria Libani data est ei, decor Carmeli & Sa-*

ron, &c. Muri autem Argoviæ altiores firmio-
resque hucusque, quàm ut mundi insidiæ illos
scandere seu frangere possent, sacræ discipli-
næ firmamentum perpetuò retinent: uti &
Rhenovii sive Rhenaugiæ dignitas & sancti-
tas Rheno undique circumclusa, vocati tamen
à Numine Gustavi Bernardi Principis Baden-
sis virtutum splendoribus attracti sibi meruit,
vitæ sanctioris initia, & ad primævum fervo-
rem, institutionem; Mons autem Angelorum
nunquam desertus ab Angelis usque hodie in
concentus eisdem domesticorū suorum cælo
detrahit; & Beinwilerense nihil jam ossium
habet nudorum, quod ad insignia sua referat,
pridem jam spiritu, quem suspexerat Ezechi-
el, insufflatorum, excitatorum, animatorum.
Et quid mirum, excitatos ad Matrem viventi-
um excitantis potentissimum suffragium que
in petra durissima sibi cœlius designatum e-
legit Domicilium, domesticos sibi deligens ex
ossibus Beinville veteris, magna prodigiorum
ostensione evocatos.

Fischingense, quid memorem, ante om-
nia alia celebrandum, antiquitate nulli secun-
dum, solius S. Blasij Herciniæ gemellum, quod
ipso sanctissimo Patriarcha nostro sæculis ali-
quot prius antiquitate, ex cunis & crepundijs
Christianæ fidei enatum, primis Apostolorū
tempori proximis Asylum Christianis om-
nibus præbuit, & sinu suo recepit innumeris
Sanctorum pignoribus et si profundè sub ter-
ra latentibus felicissimè initiatū & consecra-
tū fuit, ut merito Religiosi illius loci ab ex-
urgente inde à tam sanctis pulveribus primæ-
vo Christianæ sanctitatis calore, non possint
non effervescere, & mirificè animari; ut haud
immeritò locus ille sacrariū dici possit, Tur-
goviæ sanctæ, quàm Reverendissimus Domi-
nus Abbas Joachimus juxta alia primæ vi spi-
ritus Benedictini signa & argumenta, haud ita
pridem in lucem edidit, totamque Turgovi-
am sibi obligavit & posteritati commendavit.
De Monasterijs Virginum nihil dico, quæ sub
Fideli tutela tantisque Virorū exemplis, Ama-
zones imitatae haud minus Heroibus prælia
Domini, contra mundū, carnem, & cacodiæ
monè plus quàm viriliter etiā hodiè pugna-
re comprobantur.

ANNO CHRISTI M. DC. LII.

EXemplar tantæ, de qua loquimur, Hel-
vetiæ gloriæ, hoc ipso anno ad cælos ex-
ambitum Helvetiæ ereptum, Pius Princeps &
Abbas S. Galli fuit, non ex piorum Principe
inter Romanas familia, sed multo eminentio-
re cum sanctis cœlitibus gemella, eminentior
eminentissimis, profundissima animi demis-
sione cum sublimissima conjugata eruditione.

Vite

Vita ipsius cælis proxima semper incessit (nimirum ut Enoch & Noë, semper & ubique cum Deo ambulavit) suum S. Galli Monasterium, secum quoque extulit, antecessorem suum sanctissimæ memoriæ Bernardum, lactea & melliflua erga suos sacra adoptione filios ita scite imitatus, ut non minus, à morte ipsius quæ hoc anno inhiantissimè desideranti obvenerant, velut ablactati infantuli deploraret, tota lugente Helvetia atque ordine imprimis tantum sydus sibi ablatum, etsi cælis insertum, usque hodie & Filij & tota Provincia glorientur. Succenturiatus felicissimo Archisterio est Gallus, eo Nomine verè secundus, tunc Decanus ejusdem loci felicissimus, quem communis lactei gregis amor ad secundissimos primi Galli successus, & conatus, elegit alterum antiquissimi fundati à primo Cænobij ex fundamentis Fundatorem & Restitutorem. Ita asserturis omni posteritati, ipsi lapidibus, & amplissima structura, in qua quidem, etsi plurimum operæ navarit, & industrie ostenderit, multo plus tamen in vivis lapidibus, & sacra illorum compositione industrie ponit, eoque usque sacra etiam molis ædificium deduxit, ut haud minus Religionis sub Gallo secundo, quàm primo, orbi præferat univervo. Habuit sub Pio idem Archisterium Pios plurimos, Pij sanctitate, haud inferiores, è quibus Ven. P. Udalricus Hengarter, ejusdem loci Decanus plurimis annis, haud inferior, à quo nomen sortitus est; S. Udalrico, prisca sanctitatis Heroibus nulla in re cessit, Martyr non minus voluntarius, quàm alij Tyrannorum persecutione, ut de alijs nihil dicam, quorum exemplis sua coæquat studia, hodierna posteritas minimè præpostera, juxta Theologica studia adnectens, tam pie, absque invidia emulatione, sub Gallo secundo, secundiora sibi omnia pollicentes & experimento animadvertentes.

ANNO CHRISTI M. DC. LXIII.

Cœlum non minus quàm terras admiratione implet Puella planè admirabilis, digna admirabili parente Benedicto Filia, tenella admodum ætate lectissima Christi sponsa, nuptijs æternis matura Elisabetha sive potius Elisabethula Tripedi Christi anno 1653. Cinnæ in Opido Dioceseos Panhormitana, haud ignobili nata, ipso festo S. Ursule & Sociarum, quàm instinctu planè divino pragnans eadem felicissima Mater, Numini sacrandam destinaverat, in labores jam tunc edendam, cum genitricis ubera lacte vacua infantulam ad aliena ubera remittere cogerentur, etsi non diu, summo Virginum Virginis beneficio, voto ad S. Mariæ Novæ templum edito

cælitus lac mereretur. Et splenduit miram quàm primùm ex tenellula gratia, & divini Numinis splendor quidam emicuit rarissimè in ipsa operationis, quæ cum ætate mirè adolevit, si tamen adolescere potuerit in ea, quæ ad adolescentiam non perigerit. Quinquennis adducta in Cænobium Virginum nostrarum, ubi primùm Divi Benedicti contempexit habitum, omnem alium mundi ornatum fastidians, clinodia, & quæcunque ejusmodi penes se habuit, per fenestras rejecit, & quanta potuit instantia ab Antistita loci sacra se indui veste efflagitavit, & meruit. Admirationi omnibus tantillula fuit, dum tantam maturitatem in facie omnium præfetulit, ut exemplo etiam senibus esse possit, formata jam tunc ad amulsum Regulæ, & cæcam etiam, si jussa fuisset, obedientiam, commemoratione passionis dominicæ ita affecta, ut jam tunc ad omnia se tormenta ultro offerret, & quibuscunque à se excogitatis supplicijs tenerimum corpusculum excruciarer; ita ut instrumenta, quibus torquere se consueverat, auferenda ab ipsa essent, & ramen concedenda, quibus absque noxa liberius uti posset. Septuennis ob instantiam ejusdem ferventissimam sacra Synaxeos usus concessus eidem fuit, quo tantoperè exarsit, ut nemo non tanti Sacramenti virtutem in ipsa divinitus operantem ex oculis, vultu, totius corpusculi gestu cum admiratione animadverteret. Miraculum certè ipsa suæ ætatis fuit, & contemplationis gratia, gratiæ vehementia, extra se sæpius raptata, inque terras concidens, è templo ad Cellam suam à sororibus deportata fuit, donec sibi redderetur. Deiparæ Virgini summoperè devota fuit, & peculiaris quædam ejus colendæ argumenta adinvenit, erat ut compatiens Christo, sic ægris & afflictis omnibus, ut pro omnibus ea libentissimè sufferret, eaque pateretur, sic damnatam ad poenas graviores sodalitatatis sororem, piè miserata, instantissimis precibus ad omnes pro eadem ultroneè suscipiendas se obtulit, & cum nihil impetraret, tres integras horas lachrymis diffuens Deum exoravit, impetravitque, ut nihil plagarum damnata sentiret, quod & ipsi promissit, quæ & postea confessa est, nil prorsus doloris se perensisse. Immortalis Sponsus Sponsulam hanc suam in amplexus æternos nimium desiderans mortalibus abreptam diutius à se abesse minimè passus est, sed cum nonum expleisset annum, eam paucis mensibus lectulo affixit crucis suæ, inter acerbissimos dolores nihil questam, sed in sola oscula & æternos amores mentem defixam, ipso in decessu tantæ lætitiæ ea præferentem signa, ut facile ad-

verte-